

žalostinki, to pa tako lepo, da so ljudem, svetnim in duhovnim, igrale solze v očeh. Ljudstvo še se dolgo potem ni hotelo raziti.

Toliko za dnes, več prinese pa „Cerkv. priloga“. Nam ni za to, da hvalimo ranjcega knezoškofa in njim tudi ni treba naše hvale, toliko pa smemo reči, da enak spreved doživi le škof, tak, čegar življenje je bilo vse po volji božji. Ime knezoškofa ostane na veke v zlatih knjigah lavantinske škofije.

Gospodarske stvari.

O grozdnem kiseljaku.

Vsaka rastlina ima svojega sovražnika in čem več daje koristi, tem večje je število njenih škodljivcev. Tako je tudi pri trsu. Že smo našim bralcem več škodljivcev njegovih v teh listih pokazali in smo jim tudi povedali, kako jih človek, če je sploh mogoče, najbrž odpravi. Naj še jim povemo dnes o takem škodljivcu, o gosenici, ki se zavrta v jagodo, t. j. o grozdnem kiseljaku.

Ako se je ta živalica vlegla v jagodo, izjé jo do čista, da se usuši; ako pa je vreme mokro, gnije jagoda in se skisa. Da torej grozdje ne dozori, umeje se samo po sebi in vino, ki se dobi iz njega, je kislo, od tudi je tudi ime kiseljak. Zarod je le-ta gosenica metuljkov, ki letajo meseca avgusta ali že tudi v juliji. Le-ti legajo svoja jajčka na jagode in iz teh se izležejo v malih dneh gosenice ter se zavrtajo v jagode.

Kedar doteče živalicam življenje, spusté se iz jagod na tla. Tu se zabubijo in v tem stanu ostanejo do spomladi. V toplejih dnevih se potlej izvalijo in metulj kiseljak je gotov, zalega torej novih jajček na grozdje. Kjer je teh že veliko, tam trpi vinograd veliko škodo, zato pa kaže, da se take jagode pobirajo iz grozdov, dokler so še gosenice v njih. Pozneje je že prepozno.

Če je človek tako obolelo jagodje zapazil, naj jemlje lepo po malem tako jagodje iz grozda ter ga vkonča. S tem reši si ostalo jagodje pa tudi odpravi nevarnost za prihodnje leto. Izgodi se večkrat, da hodi človek po vinogradu, naj ima v tem oči odprte ter dela, kakor smo mu svetovali. Bolne jagode mu ne bode težko najti in škode si tudi ne dela s tem, da odpravlja bolno jagodje. Škodljivka pa ne skisa samo jagode, v kateri živi, ampak gnjiloba se širi še na druge, da-si so sicer popolnem zdrave.

Na vsak način torej kaže pobirati bolno jagodje ter tako odpravljati še večjo škodo v tem in v prihodnjem letu.

Če vpiči bučela.

Kdor ima dela pri bučelah pa tudi drugim se lahko izgodi, da jih vpiči bučela, včasih celo

več. Od ene še sicer ni bolečina velika, toda sitno je, če oteče človeku lice ali vrat ali tudi roka. V tem pa si človek pomaga — z mlekom. Stori se to pa tako-le: Najprej se rana izmije z mlekom in želo se potegne potem lahko iz rane, ako se ni to storilo že koj, ko je vpičila bučela. Na to pa se namoči cunjica v mleko ter se z njo obveže rana.

Ako se pogleda potlej, kje čez dve uri, rana, ni več otoka, samo pik se še vidi, pa tudi ta ni več boleč. Kakor se torej vidi, to sredstvo ni težko in vendar reši človeka, če že ne toliko bolečine, vsaj sitnobe. Z oteklim licem ne hodi človek rad po svetu in z oteklo roko ni mu moč prijeti za delo.

Sejmovi. Dne 7. julija v Kapli. Dne 8. julija pri sv. Juriji na Pesnici, v Oplotnici, pri sv. Emi blizu Podčetrtna in v Pišecah, na Hajdinji in v Vojniku. Dne 10. julija v Imenem in dne 11. julija na Bregu v Ptuiju. Dne 12. julija na Planini, v Rogateci in v Šoštanji.

Dopisi.

Iz Ptujja. (Slovenski pevci!) Dne 4. avgusta bode v Celji 5. občni zbor „Slovenskega pevskega društva“. Z zborovanjem je združen običanji veliki pevski zbor. V teku petih let, odkar deluje „Slov. pev. društvo“, dospelo je ono na eno prvih mest v vrstah narodnih društev, med pevskega društva pa je prvo na Štajarskem. Pridobilo pa si je tudi zvanaj Štajarskega med slovenskim občinstvom častno ime in mnogo priznanja svojega uspešnega delovanja. Pevski zbori Slov. pev. društva so postali edina narodna slavnost na Štajarskem. To se je bilo pokazalo na vseh dosedanjih pevskega zbora. Mi Štajarci se ne moremo ponášati s tolikimi narodnimi slavnostmi in vesellicami, kakor naši sosedi Kranjci, ker nam manjka ne toliko potrebnih moči, kakor pa dobre in resne volje. Ali enkrat v letu je mogoče tudi nam, ako združimo svoje moči in se vsak poprime resno odločenega dela, prirediti slavnost, katera bode v ponos ne samo naši ožji domovini, ampak celemu slovenskemu narodu. Ta priložnost dana nam je zopet letos ob priliki zborovanja Slov. pev. društva. Odbor odločil je za letošnje zborovanje jako ugoden kraj. Celje je sredina slovenskega Štajarja, pa tudi našim sosedom Kranjcem in bratom Hrvatoma ni od rok. Prepričani smo toraj, da ne bode tukaj dne 4. avgusta zastopana samo slovenska inteligenca in kmetje spodnje-štajarski, osobito pa narodna Savinjska dolina, ampak da nas počastijo mnogobrojno tudi naši sosedi Kranjci in bratje Hrvati, kajti s tem se hočemo hvaležne skazati vsem za narodno probujenje neopešanim delavnim Celjskim Slovencem